

Beëindiging dienstverband na ziekte

1. Ontstaan en loop van het geding

Bij beroepschrift van 4 mei 2010, ingekomen op 7 mei 2010, is appellante in beroep gekomen van een beslissing van verweerster van 7 april 2010, waarbij de arbeidsovereenkomst tussen partijen werd beëindigd per 1 augustus 2010. Vervolgens is een aanvullend beroepschrift ingekomen. Van verweerster is een verweerschrift ontvangen. Zowel bij het beroepschrift als bij het verweerschrift zijn producties overgelegd. Op 9 september 2010 is de zaak ten overstaan van de commissie te Eindhoven behandeld. Appellante en haar gemachtigde waren, met kennisgeving, niet aanwezig. Wel zijn voorafgaande aan de zitting van de gemachtigde van appellante "aantekeningen voor zitting 9 september 2010" ontvangen. Verweerster was ter zitting vertegenwoordigd door de heer, teamleider van scholengemeenschap te, bijgestaan door verweersters gemachtigde, die een pleitnota heeft overgelegd.

Ter zitting heeft de gemachtigde van verweerster tevens een aantal producties die inzicht geven in de re-integratieinspanningen van verweerster en in de (duur van de) arbeidsongeschiktheid van appellante, overgelegd. De commissie heeft de overlegging van deze stukken geaccepteerd om reden dat deze stukken vóór de zitting bij brief van de gemachtigde van verweerster van 6 september 2010, onmiddellijk nadat deze voor verweerster is gaan optreden, aan de gemachtigde van appellante zijn toegezonden, voorts mag worden aangenomen dat deze stukken, zoals de gemachtigde van verweerster ter zitting stelde, reeds langer bij appellante bekend waren en, tenslotte, van de gemachtigde van appellante geen bezwaren zijn vernomen.

2. De feiten.

Appellante is sedert augustus 2000 als docente in dienst van verweerster. Vanaf 6 oktober 2007 is zij als arbeidsongeschikt te beschouwen. Bij beslissing van 31 maart 2010 heeft het UWV aan appellante een loongerelateerde WGA-uitkering toegekend, ingaande 9 oktober 2009. Laatstgenoemde datum is, na bezwaar zijdens verweerster, bij beslissing op bezwaar d.d. 27 april 2010 gewijzigd in 6 oktober 2009. Sedertdien is appellante doorlopend volledig en duurzaam arbeidsongeschikt. Bij brief van 7 april 2010 heeft verweerster, na ontvangst van de WIA-beschikking van het UWV, aan appellante medegedeeld dat zij het dienstverband met appellante per 1 augustus 2010 zal beëindigen op grond van artikel 9.a.5 lid e van de CAO VO 2008-2010.

3. De standpunten van partijen.

Appellante heeft in haar beroepschrift gesteld dat verweerster onvoldoende inspanningen heeft verricht om haar te herplaatsen. Er is geen onderzoek verricht naar de herplaatsingsmogelijkheden zodat een ontslag prematuur is. Er zijn wel degelijk reële herplaatsingsmogelijkheden, die onbenut zijn gebleven. Bij aanvullend beroepschrift heeft appellante nader gesteld als volgt.

Tussen augustus 2009 en oktober 2009 heeft appellante gere-integreerd in haar werk als docente. Dat bleek toch teveel van haar te eisen. Het vak als docente bleek voorlopig nog teveel voor haar. De UWV-arts heeft dat in februari/maart 2010 bevestigd. Inmiddels is een aantal maanden verstreken en is de gezondheid van appellante aanzienlijk verbeterd. Binnenkort verwacht zij een oproep van het UWV voor een herkeuring. Het ligt in de lijn van de verwachtingen dat de verzekeringsarts haar weer in staat zal achten tot het verrichten van werkzaamheden.

Tijdens de ziekte is er een poging gedaan om te komen tot re-integratie in de functie van docent. Er is echter ten onrechte tot op heden niet gekeken naar mogelijk passende andere functies. Te denken valt aan werkzaamheden als remedial teacher, individueel vaktechnisch begeleiden van leerlingen, vakdidactisch of onderwijskundig ondersteunen van collega's en werkzaamheden in de mediatheek of andere onderwijsondersteunende werkzaamheden. Als er binnen de scholengemeenschap waar appellante werkzaam is geweest geen mogelijkheden zijn dan zou zij binnen de stichting op een andere locatie kunnen worden geplaatst.

In de " aantekeningen voor de zitting van 9 september 2010" van de gemachtigde van appellante wordt gesteld dat appellante zich beroept op de verplichtingen van verweerster als genoemd in de ZAVO. Aanvullend op haar eerdere bezwaren doet appellante hier stellen dat een arbeidsdeskundig onderzoek ingesteld had moeten worden om de herplaatsingsmogelijkheden te onderzoeken. Het feit dat de werkzaamheden die zij wel zou kunnen verrichten formeel zijn ondergebracht in de functie van docent maakt niet dat zij deze niet zou kunnen verrichten omdat zij (momenteel) niet alle werkzaamheden als docent kan vervullen. Een medisch rapport waaruit blijkt dat appellante niet geschikt is voor een andere functie ontbreekt. De taken van remedial teacher of leerlingenbegeleider worden bovendien wel toegedeeld aan andere werknemers met vergelijkbare inzetbaarheidproblemen. Dit overigens nog daargelaten dat niet vaststaat dat appellante niet binnen zes maanden is hersteld. Tenslotte wijst appellante erop dat de wijze waarop verweerster de re-integratie in augustus/september 2009 heeft vorm gegeven er mede toe heeft geleid dat deze niet is voltooid binnen de twee jaar ziekte. Hoewel de bedrijfsarts had geadviseerd dat zij geen stressvolle/belastende activiteiten zou uitvoeren, is haar opgedragen een zogenaamde BAVO instaptoets na te kijken, hetgeen een lastige en daarmee stresserende klus is die zij nooit eerder had verricht. Dit heeft geleid tot een terugval.

Verweerster stelt daar het volgende tegenover.

Na haar ziekmelding per 6 oktober 2007 is appellante langdurig behandeld. Daarna werd voorzichtig met re-integratie begonnen maar al vrij snel was weer sprake van volledige arbeidsongeschiktheid. Voor aanvang van de zomervakantie van 2008 begon appellante opnieuw met re-integratie gedurende twee dagdelen per week op therapeutische basis, met het vooruitzicht dat zij na de zomervakantie van 2008 volledig arbeidsgeschikt kon zijn. Appellante kreeg echter een terugslag en moest vervolgens opnieuw intensief worden behandeld. Zij bleef volledig arbeidsongeschikt. Begin januari 2009 oordeelde de bedrijfsarts dat zij gedurende eenmaal twee uur per week op arbeidstherapeutische basis kon starten. In april 2009 werd vastgesteld dat appellant nog niet toe was aan een uitbreiding van dat aantal uren. Na een aanvankelijk andersluidende beslissing oordeelde het UWV in maart 2010 dat sprake was van een arbeidsongeschiktheid van 100%. Daarop heeft verweerster besloten appellante ontslag aan te zeggen met ingang van 1 augustus 2010. Het oordeel van het UWV betekent dat sprake is van een volledige arbeidsongeschiktheid en dat er geen sprake is van een restcapaciteit. De arbeidsongeschiktheid is blijvend in die zin dat niet te verwachten is dat appellante haar huidige functie weer zal kunnen vervullen. Verweerster is niet bereid om appellante werkzaamheden op te dragen van remedial teacher en dergelijke. Deze werkzaamheden horen bij haar eigen functie van docent. Verweerster is ook niet gehouden deze werkzaamheden aan te bieden. Immers is appellante niet in staat tot enige loonvormende arbeid.

Verweerster is eigen risicodragers met betrekking tot de WIA-uitkering. Dat wil zeggen dat zij de WIA- en WGA-uitkering zelf betaalt en gedurende 10 jaar verantwoordelijk is voor de re-integratie inspanningen. Verweerster ondervindt geen financieel voordeel of nadeel als gevolg van het ontslag van appellante. Het bevorderen van re-integratie is dus een financieel belang van verweerster. Het belang bij het beëindigen van het dienstverband is het volgende. Binnen de formatie heeft verweerster de afgelopen drie jaar telkens rekening moeten houden met de mogelijkheid dat appellante in haar oude functie zou terugkeren. Dat betekent dat daardoor telkens door het aangaan van tijdelijke dienstverbanden is voorzien in de tijdelijke vacature. Dat geeft een onwenselijke situatie.

4. Het oordeel van de commissie

De commissie is aan de hand van de overgelegde stukken en de ter zitting gegeven, door appellante onweersproken gelaten, toelichtingen van de persoonlijk bij appellantes re-integratie betrokken heer en van de gemachtigde van verweerster, tot het oordeel gekomen dat, binnen de beperkte mogelijkheden, ruim voldoende inspanningen zijn verricht om appellante te re-integreren. Voorzover al, gelet op de volledige arbeidsongeschiktheid van appellante, van (gedeeltelijke) herplaatsbaarheid kan worden gesproken, moet worden geoordeeld dat de door appellante in dit verband gesuggereerde werkzaamheden, zoals remedial teacher en leerlingenbegeleider, onderdeel uitmaken van de functie van docent. Voldoende is komen vast te staan dat deze functie voor appellante geen reële

herplaatsingsmogelijkheid biedt. Gelet op de vergeefse, ruimschoots voldoende, re-integratie-inspanningen en de situatie van volledige arbeidsongeschiktheid waarin appellante nog steeds verkeert, moet worden geoordeeld dat er in het geheel geen reële herplaatsingsmogelijkheden zijn.

In de aantekeningen voor de zitting van 9 september 2010 heeft appellante ook nog gesteld dat niet vaststaat dat zij niet binnen zes maanden zal zijn hersteld. De commissie is echter, gelet op de inhoud van de (bijlage bij de) ter zitting overgelegde beslissing van het UWV van 27 april 2010 van oordeel dat herstel van de arbeidsongeschiktheid binnen zes maanden na 3 oktober 2009 niet te verwachten is.

Het voorgaande houdt in dat geheel is voldaan aan de vereisten van artikel 20 van de ZAVO, voor zover in dit beroep aan de orde gesteld. Het beroep zal daarom ongegrond worden verklaard.

5. De beslissing

De commissie voornoemd:

verklaart het beroep ongegrond.

Deze beslissing is gegeven in Eindhoven op 9 september 2010 door mr. H.P.H. van Griensven, voorzitter, mr. A.A.M. Mollee, mr. drs. W.G.A.M. Veugelers, W. Stoop en F.A.J. van Moorsel, leden, in tegenwoordigheid van G.H. Gerritsen, secretaris.